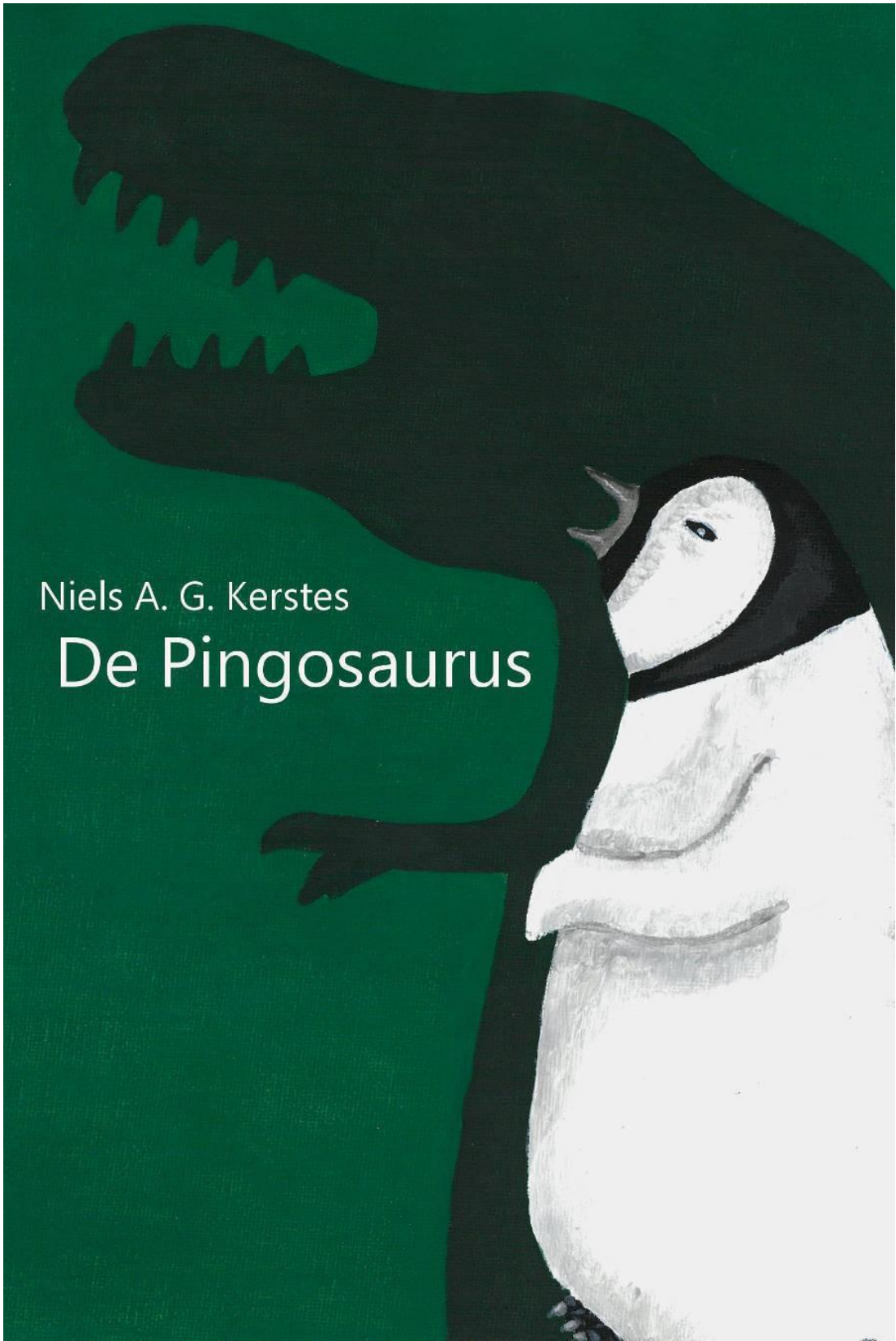

The book cover features a dark green background. On the right side, a white penguin with a black collar around its neck is depicted. To its left, a large, dark silhouette of a dinosaur's head and open mouth is shown, as if it is about to swallow the penguin. The text is positioned on the left side of the cover.

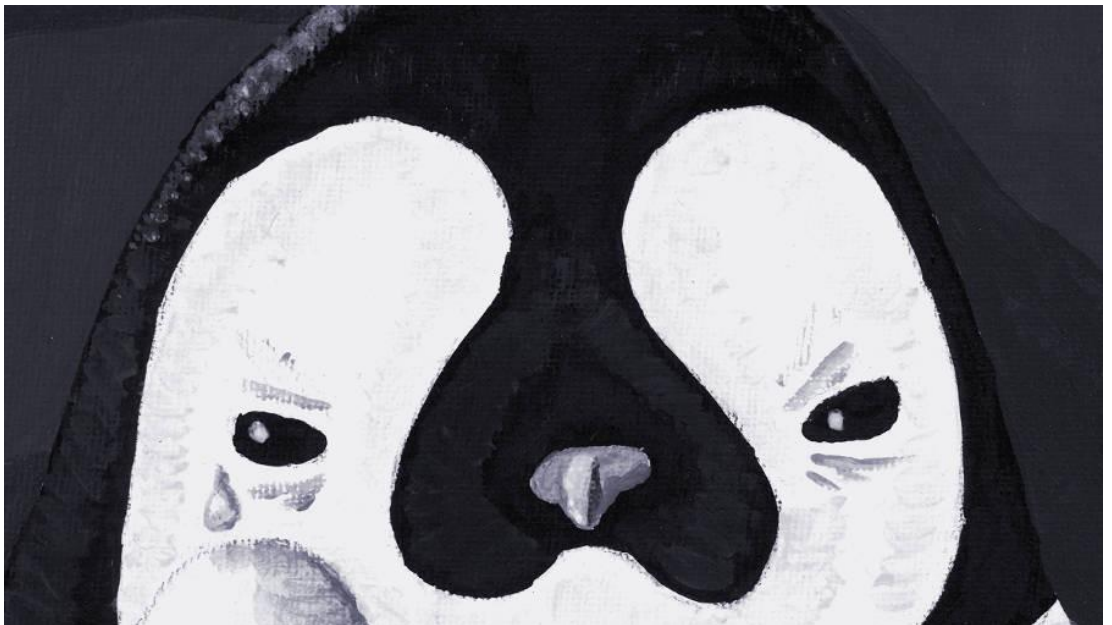
Niels A. G. Kerstes

De Pingosaurus

De Pingosaurus

door Niels A. G. Kerstes

Copyright 2015 Niels A.G. Kerstes

Een paar moeilijke vragen

Het is een mooie lenteochtend. Op haar gemak kruipt Tora de Tor door het frisse gras. Ze geniet van het warme zonnetje dat af en toe op haar lichaam valt. Het licht dat door de takken naar beneden schijnt is prachtig, en het ruikt heerlijk in het bos.

Om wat langer van het lekkere weer te kunnen genieten besluit Tora nog een stukje langs de kust te lopen. Daar vindt Tora Ping de Pinguïn. Hij zit naast de weg, half verscholen in een bosje. Hij ziet er uit als een bolletje verdriet. Snikkend bedekt hij zijn betraande ogen.

‘Ping, wat is er aan de hand? Waarom ben je verdrietig! Het is zo’n mooie dag, waarom zou je vandaag nou verdrietig zijn?’

Ping kijkt geschrokken op.

‘Ow, hoi Tora,’ zegt Ping, ‘het is inderdaad een mooie dag. Maar toch ben ik verdrietig.’

Tora, die bijna nooit verdrietig is, snapt er niets van.

‘Wat is er dan aan de hand?’ vraagt ze nog maar een keer.

Ping moet slikken voordat hij kan antwoorden.

‘Weet je wat het is,’ zegt hij, ‘ik weet gewoon niet wie ik ben, en waar ik vandaan kom.’

Tora kijkt verrast naar Ping.

‘Maar dat is toch simpel!’ zegt ze opgewekt, ‘Jij bent Ping de Pinguïn, en je bent geboren op het Slobslingerstrand!’

‘Ach, was het maar zo simpel,’ verzucht Ping. ‘Maar wat is dan een pinguïn? En waar komen pinguïns vandaan?’

‘Hmmm,’ zegt Tora, ‘Jij bent een pinguïn, en je broertjes en zusjes zijn pinguïns. En je vader en moeder, en opa’s en oma’s en ooms en tantes. Dat zijn ook allemaal pinguïns! Zo is het nou eenmaal.’

Ping schudt zachtjes zijn hoofd.

‘Dat klopt wel. Maar dan snap ik nog steeds niet waarom ik een pinguïn bent en jij een tor.’

Tora denkt daar eventjes over na.

‘Ja, dat is een goede vraag,’ zegt ze uiteindelijk. ‘Dat weet ik eigenlijk ook niet.’

‘Misschien,’ stelt Tora voor, ‘moeten we het de andere dieren gaan vragen. Misschien weten zij het wel!’

Ping veert daar van op.

‘Ja, laten we dat gaan doen!’

Hij veegt de laatste tranen van zijn wangen. Samen kruipen ze het bosje uit, op zoek naar de andere dieren. En naar de antwoorden op Pings vragen natuurlijk.

Waarom een pinguïn geen konijn is

Het eerste dier dat Tora en Ping tegenkomen is Ko het Konijn. Ko springt op hoge snelheid langs ze heen, maar hij stopt en draait zich om als Tora hem roept.

‘Hallo, Tora en Ping. Hoe gaat het met jullie?’

‘Nou,’ begint Tora, ‘we hebben een vraag. We weten niet precies waarom Ping een pinguïn is, ik een tor, en jij een konijn.’

‘Hmmm,’ zegt Ko, ‘nou, dat is een hele goede vraag. Eerlijk gezegd weet ik dat ook niet. Maar ik weet wel dat ik een konijn ben, want ik heb een donzige vacht, vier poten en lange oren. Daarom zijn jullie geen konijnen, want dat hebben jullie allemaal niet.’

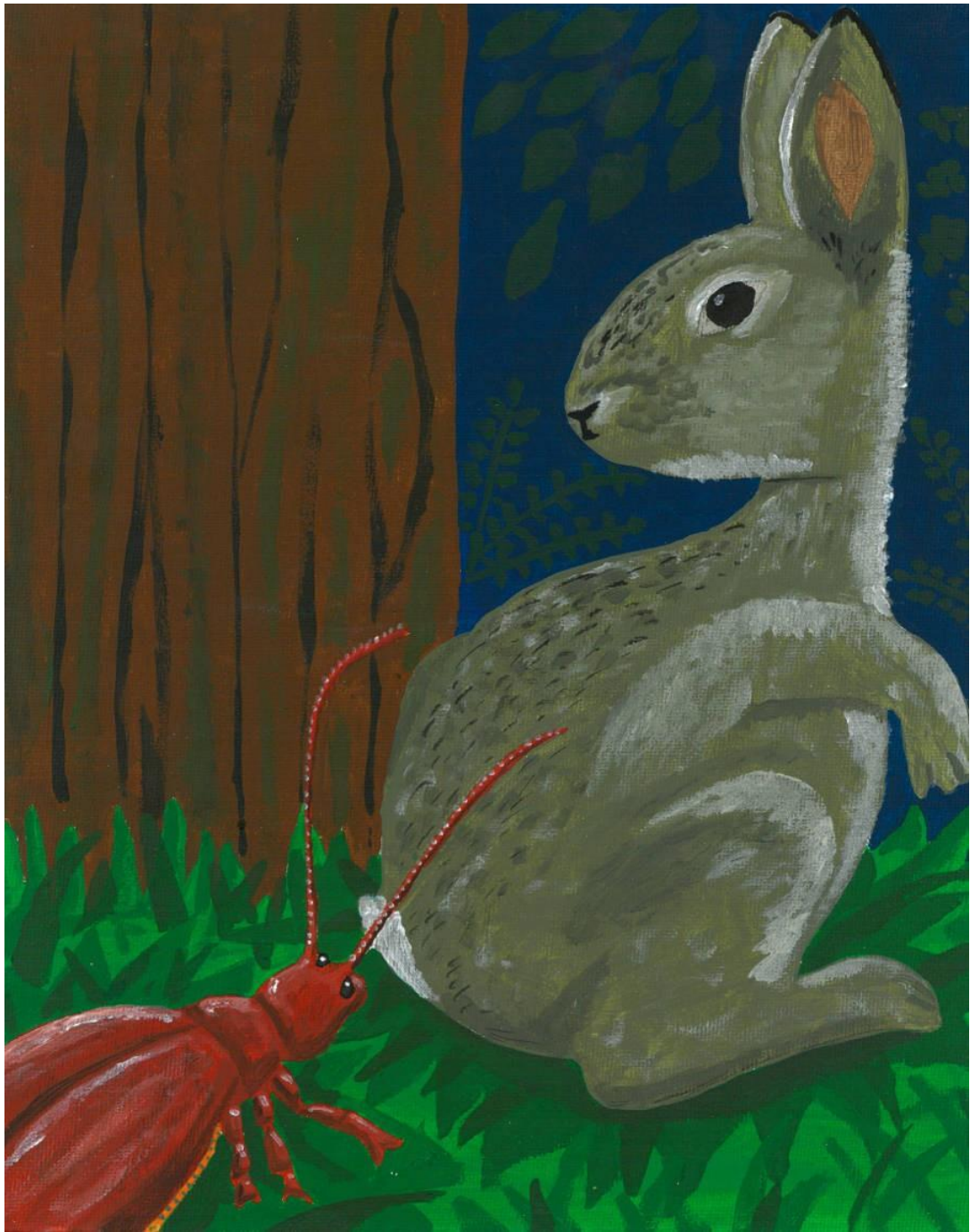
Even kijken Ping en Tora elkaar aan. Dan knikken ze allebei.

‘Ja, dat klopt’ zegt Ping, ‘daarom zijn we zeker geen konijnen.’

Ko knikt ook.

‘Nou, als dat het was, dan ga ik er maar weer vandoor. Doe!’

En weg hopt Ko het Konijn, die duidelijk geen pinguïn is.

‘Hij heeft ook altijd haast, hè!’ piept een stemmetje achter Ping en Tora. Ze draaien zich allebei om. Het is Miranda de Mier!

‘Hoi Miranda,’ zegt Tora opgewekt, ‘Ja, veel tijd voor een praatje heeft hij niet.’

‘Hallo Miranda,’ zegt ook Ping, ‘wat goed om jou tegen te komen. Misschien weet jij wel het antwoord op onze vragen!’

Miranda kijkt wat onzeker. Ze vindt zichzelf niet heel erg slim. ‘Nou, ik weet het niet hoor,’ stamelt ze voorzichtig.

Ping legt uit wat het probleem is: ‘Wat we ons afvragen is waarom ik een pinguïn ben, Tora een tor, en jij een mier? Het enige dat we weten is dat we duidelijk geen konijnen zijn, want we hebben niet precies vier poten, geen donzige vacht en geen lange oren.’

Miranda is hier even stil van. Aandachtig kijkt ze naar Tora en Ping.

‘Weet je wat het is,’ begint ze, ‘dat is erg verwarrend. Ik ben namelijk een mier omdat ik zes poten heb, twee voelsprietten, en een harde huid. Maar dat heeft Tora ook allemaal!’

Geschrokken kijkt Ping naar Miranda, en dan naar Tora, en dan weer naar Miranda. Met een diepe zucht gaat hij moedeloos zitten.

‘Ze heeft gelijk! Dus nu weten we nog niets.’

Ping, Tora en Miranda bestuderen elkaar een poosje zwijgend. Ze weten het even niet meer.

‘Misschien,’ begint Miranda twijfelend, ‘lijken sommige dieren gewoon wat meer op elkaar dan anderen. Misschien zijn er wel dieren die veel met elkaar gemeen hebben, maar toch anders zijn. Zoals Tora en ik!’

‘Ja, dat is waar,’ antwoordt Tora, ‘ik heb dan ook wel zes poten en twee voelsprietten, net als Miranda, maar onze lichamen hebben een hele andere vorm, en ik heb vleugels. En die heeft Miranda niet!’

‘Inderdaad!’ roept Miranda enthousiast. ‘Misschien horen Tora en ik wel bij een bepaalde groep dieren, en hoort Ping bij een andere groep!’

Tora knikt uitbundig. ‘Ja, daar zit zeker wat in. Weet je wat, misschien moeten we het Uilbrecht de Uil vragen. Die weet overal zo veel van af!’

Ping denkt ook dat dat een goed plan is. Ze bedanken Miranda voor haar goede ideeën, en gaan op zoek naar Uilbrecht. Miranda blijft trots achter, blij dat ze Ping en Tora zo goed heeft kunnen helpen.

Uilbrecht legt uit

Zoals gewoonlijk zit Uilbrecht de Uil een beetje te dommelen. Hij schrikt wakker als Tora hem begroet.

‘Ah, hallo, goedendag, Ping en Tora. Hoe gaat het met, ah, jullie?’ vraagt Uilbrecht.

‘Nou, Uilbrecht, met mij gaat het goed, maar met Ping gaat het wat minder. Hij zat vanochtend een beetje met zichzelf in de knoop,’ zegt Tora. ‘Hij wist niet meer wie hij is, en waarom.’

Tora vertelt Uilbrecht alles wat er sinds die ochtend gebeurd is, en wat ze met de hulp van Ko het Konijn en Miranda de Mier ontdekt hebben.

‘Ah, ik begrijp het,’ zegt Uilbrecht de Uil knikkend. ‘Nou, ah, ja, het zijn hele belangrijke vragen die je jezelf stelt, Ping. En jullie hebben er al, ah, goed over nagedacht.’

Ping moet hier een beetje van blozen.

Uilbrecht vertelt: ‘Het zit zo. Je kunt alle, ah, dieren inderdaad in groepen opdelen. Zo heb je, ah, bijvoorbeeld insecten, vogels, zoogdieren en vissen. Tora en Miranda zijn allebei insecten; dieren met, ah, zes poten, voelsprietten en een harde huid. En jij, Ping, jij bent een vogel. Net als bijvoorbeeld Merel de Merel, en ja, ah, net als ik.’

Uilbrecht knikt even richting Ping en gaat dan door met zijn uitleg: ‘Zoals jullie, ah, misschien al ontdekt hebben, hebben alle vogels een snavel, veren, en leggen ze eieren. Jij, Ping, jij bent een pinguïn, een zwart-witte, zwemmende vogel. En ik, ik ben een uil, want ik ben, ah, een vogel die op muizen jaagt en overdag slaapt en ‘s nachts wakker is.’

Ping is een beetje verbaasd. ‘Ben ik echt een vogel?’ vraagt hij. ‘Maar ik kan toch helemaal niet vliegen? Ik heb vinnen in plaats van vleugels. En heb ik dan echt veren? Het lijkt meer op een vacht.’

Uilbrecht moet hier een beetje om lachen. ‘Ja,’ antwoordt hij met een knipoog, ‘je bent, ah, wel een beetje een vreemde vogel. Maar er zijn, ah, wel meer vogels die niet kunnen vliegen, zoals, ah, struisvogels. Je vinnen zijn, ah, eigenlijk je vleugels. En je verenkleed is speciaal gemaakt voor het zwemmen in, ah, water. Maar het zijn, ah, toch echt veren!’

Tora kijkt hoopvol naar Ping. ‘Ben je nu weer blij?’ vraagt ze.

Ping staart naar zijn tenen. ‘Nou, nog niet helemaal,’ antwoordt hij. ‘Ik weet nu wel dat ik een vogel ben, omdat ik veren heb en een snavel en uit een ei kom, maar waar komen vogels dan vandaan?’ Ping kijkt voorzichtig op in de richting van Uilbrecht. Hopelijk weet hij het antwoord op zijn vraag. Langzaam schudt Uilbrecht zijn hoofd.

‘Sorry, Ping, dat weet ik, ah, helaas ook niet.’

Ping kijkt Uilbrecht verdrietig aan. Langzaam verschijnen er weer tranen in zijn ogen.

‘Kop op, Ping!’ roept Tora, ‘We zijn al zo ver gekomen! We gaan heus ook wel uitvinden waar vogels vandaan komen. Toch?’ Tora kijkt Uilbrecht hoopvol aan.

‘Weet je wat ik, ah, vroeger altijd deed als ik graag iets wilde weten?’ vraagt Uilbrecht terwijl hij Ping een aai over zijn bol geeft, ‘Dan ging ik naar het, ah, museum! Dat is een groot gebouw, waar je, ah, antwoorden kan vinden op heel veel verschillende vragen!’

‘Helaas ben ik nu, ah, te groot, en kan ik het museum niet meer, ah, binnen,’ gaat Uilbrecht verder, ‘maar ik kan jullie er wel, ah, heen brengen.’

Tora maakt een sprongetje van geluk, en er verschijnt weer een voorzichtig glimlachje op Ping’s gezicht.

‘Joehoe, we gaan naar het museum!’ roept Tora uitbundig.

In het museum

Ping, Tora en Uilbrecht lopen samen naar het museum. Tora en Ping houden hun adem in als ze het gebouw zien. Het is enorm! Uilbrecht laat ze een gat in een muur zien waardoor Ping en Tora naar binnen kunnen.

‘Succes, jongens, ik ga weer, ah, even een dutje doen’ zegt Uilbrecht, voordat hij met langzame slagen weg vliegt. Nu staan Ping en Tora er alleen voor.

‘Zullen we dan maar?’ vraagt Tora.

Ping twijfelt. Hij vindt het allemaal een beetje eng.

‘Kom op, we zijn hier voor jou!’ zegt Tora. Ze pakt Ping bij zijn vleugel en trekt hem mee naar binnen. Daar klimmen Tora en Ping boven op een kast. Ze kijken om zich heen. Van binnen lijkt het museum nog wel groter dan van buiten!

‘Waar moeten we beginnen?’ verzucht Ping.

Maar Tora heeft het al gezien. ‘In die hoek staan boten, ketels en hutjes. Dat gaat niet over ons, dat gaat over mensen,’ legt ze uit. ‘Daar heb je allerlei verschillende vormen van die dingen waarmee mensen hun kale huid bedekken. Kleding noem je dat, geloof ik. En daar,’ Tora wijst naar de andere hoek, ‘daar moeten we zijn! Daar zijn de dieren!’

Tora en Ping lopen naar de dierenhoek. Dichterbij gekomen begint Ping meteen weer te twijfelen. Die dieren zien er wel heel raar uit. ‘Dit soort dieren heb ik nog nooit gezien,’ fluistert hij.

‘Je hebt gelijk, wat raar,’ knikt Tora, ‘Ik ga uitzoeken hoe het zit, blijf hier.’

Bij alle dieren staat een bordje. Tora kruipt weg om te lezen wat er op die bordjes staat. Na het derde bordje vliegt ze terug naar Ping. ‘Ik snap het,’ zegt ze opgewekt, ‘dit zijn nagmaakte poppen van dieren die vroeger op aarde leefden, maar nu niet meer bestaan!’

Ping kijkt een beetje onzeker. ‘Oké,’ zegt hij, ‘en wat nu?’ Hij heeft geen idee hoe ze er hier achter gaan komen waar

vogels vandaan komen. Tora weet het ook niet zo goed. 'Laten we gewoon maar wat rondkijken en de bordjes lezen, misschien komen we wel iets interessants tegen.'

Al die vreemde dieren

Ping kijkt om zich heen. Er zijn zoveel rare dieren. Achter in de hoek staat een enorm groot dier op twee poten. Het dier heeft een lange staart, en twee kleine armpjes. Ping wil daar wel wat meer van weten. Hij waggelt er heen.

Dichterbij gekomen ziet hij dat het dier enorme tanden heeft, en een gevaarlijk uitziende kop. Als Ping onder het dier staat, voelt hij zich heel erg klein. Zo'n groot dier heeft hij nog nooit gezien! Hij staart met open mond naar boven. Ping is blij dat het maar een pop is, anders was het wel heel gevaarlijk geweest om zo dichtbij te staan.

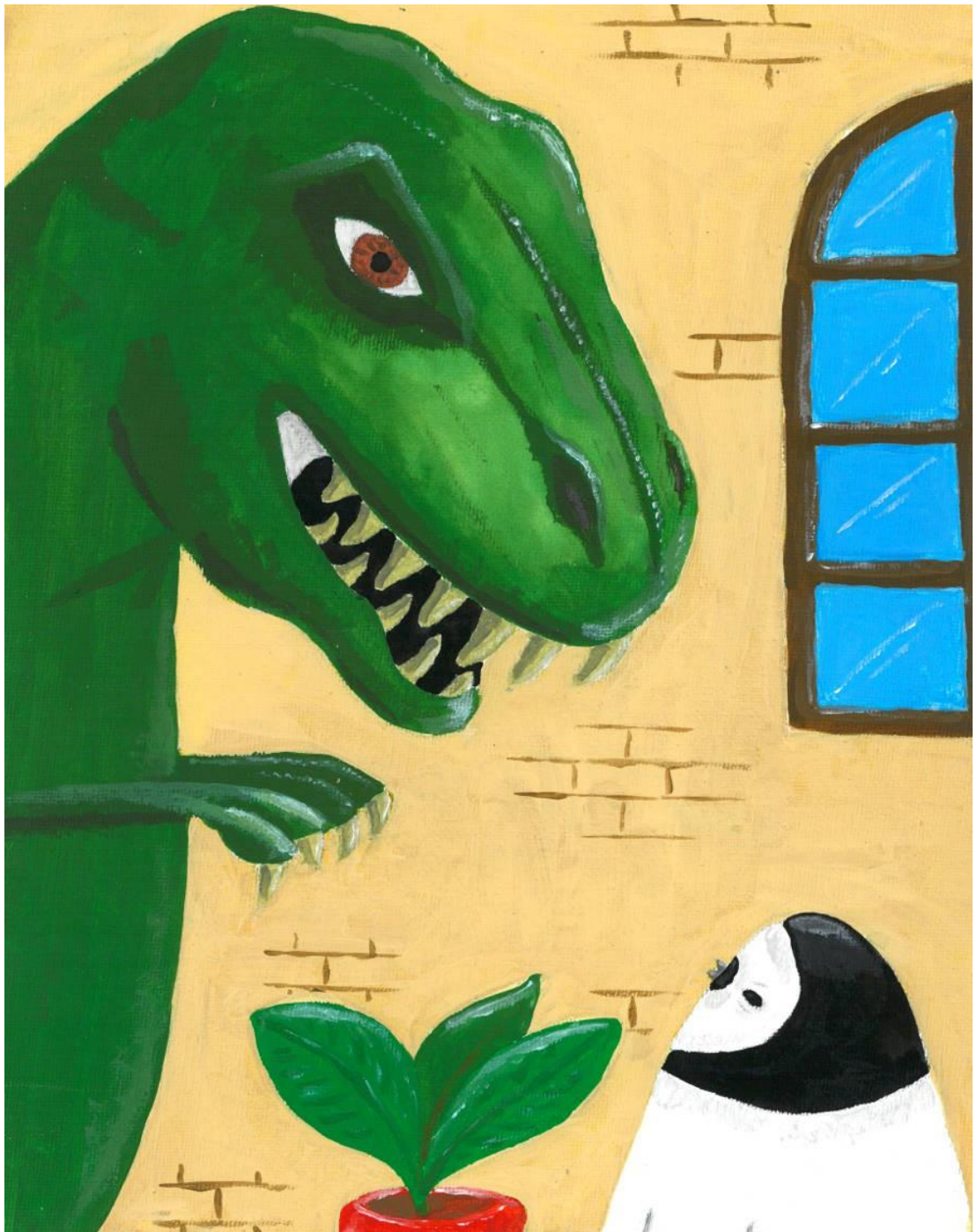
Ping loopt naar het bordje dat bij het dier staat. Hij leest hardop: 'Tyra..Tyransa..Ty..ran..no..sau..rus rex. Jeetje, wat een moeilijke naam.'

Hij leest door. 'De Tyrannosaurus rex was een dinosaurus die ongeveer 67 miljoen jaar geleden op aarde leefde.'

Ping stopt even en denkt na. 67 Miljoen jaar! Hij kan niet eens bedenken hoe lang dat is. En een dinosaurus, wat is dat precies? Hij moet onthouden dat aan Tora te vragen. Hij schudt zijn hoofd en gaat door.

'De Tyrannosaurus was één van de grootste roofdieren die ooit op aarde geleefd hebben. Hij kon wel twaalf meter lang worden! Links naast de Tyrannosaurus zie je een nest met eieren en jongen. Er zijn aanwijzingen dat de jongen van deze dino een verenkleed hadden. Volwassenen Tyrannosaurussen hadden waarschijnlijk een huid van schubben.'

Hee, dat had Ping nog niet gezien. Hij loopt naar het nest. Dus dinosaurussen legden ook eieren, net als vogels. En de jongen hadden veren, net als vogels. Ping kijkt nog eens goed naar het enorme wezen met die vervaarlijke tanden. Hij schudt zijn hoofd. Nee, zo'n groot, gevaarlijk, indrukwekkend beest, dat heeft toch niets met vogels te maken?! Teleurgesteld loopt Ping naar het volgende dier.

Ping leest ongeloofelijk veel interessante dingen in het museum. Hij is erg onder de indruk van de mammoeten; grote, harige olifanten die vroeger op aarde rondliepen. Ook leert hij over de sabeltandtijgers, enorme katten met gigantische hoektanden. Maar het meest onder de indruk blijft hij van de Tyrannosaurus. Nadat hij een rondje heeft gemaakt waggelt hij weer terug naar het grote beest. Wow, denkt hij bij zichzelf, wat een fantastisch wezen was dat!

Terwijl Ping dromerig naar de bek vol tanden van de dinosaurius staat te kijken, komt Tora opgewonden aanvliegen.

‘Ping, Ping, je moet meekomen! Ik heb iets gevonden!’ roept ze in Ping’s oor.

Ping schrikt ervan. Hij was bijna vergeten waarom ze hier waren.

‘Heb je ontdekt waar vogels vandaan komen?, vraagt hij aan Tora.

‘Ja, kom mee. Je moet dit zien!’ Tora pakt Ping bij zijn vleugel en trekt hem mee richting een vreemd uitziende vogel. Of is het wel een vogel?

‘Kijk,’ zegt Tora, ‘dit dier heeft veren en vleugels, een bek die erg op een snavel lijkt, en het legt eieren.’

Ping kijkt eens goed naar het dier.

‘Hmmm, het lijkt wel erg op een vogel, maar toch ook weer niet. Hij heeft tanden, en klauwen aan zijn vleugels. Ik weet het niet, hoor. Wat is het voor dier?’

‘Hier staat het.’ Tora leest voor: ‘Dit is een Archaeopteryx (spreek uit als Ar-gee-op-te-riks), ook wel oervogel genoemd. Dit dier laat goed zien dat vogels dinosaurussen zijn.’

Blij kijkt Tora richting Ping, die verbaasd terugkijkt.

‘Wat!? Vogels zijn dinosaurussen?’

Ping gelooft er niets van. De Tyrannosaurus, dat enorme, wrede monster, is een dinosaurus. Hoe kunnen vogels dan ook dinosaurussen zijn?

Tora leest verder: ‘Lang voordat er mensen op aarde rondliepen waren er al dinosaurussen. De eerste dinosaurussen onstonden wel 230 miljoen jaar geleden! Dinosaurussen zijn reptielen, net als bijvoorbeeld hagedissen en krokodillen. Reptielen zijn dieren met een huid van schubben, die eieren leggen en meestal vier poten hebben.’

Ping luistert aandachtig terwijl Tora doorleest.

‘Er waren veel verschillende groepen dinosaurussen. Eén daarvan waren de theropoden. Theropoden waren dinosaurussen die op twee poten liepen. De meeste theropoden aten vlees. De Tyrannosaurus rex is een goed voorbeeld van een hele grote theropode.’

Ping’s hart gaat sneller kloppen zodra hij de naam van die indrukwekkende dinosaurus hoort.

Tora gaat door: ‘Wetenschappers hebben ontdekt dat sommige theropoden, zoals deze Archaeopteryx, erg op vogels leken. Zo waren er theropoden die een snavel en veren hadden. En veel theropoden broedden hun eieren uit net als vogels nu nog doen.’

Ping spitst zijn oren.

‘Tegenwoordig denken de meeste wetenschappers dat vogels ook bij de groep van de theropoden horen. Vogels zijn dus eigenlijk dinosaurussen met een snavel zonder tanden en met vleugels zonder klauwen. En als je goed kijkt kun je zien dat ook vogels nog schubben hebben: op hun poten!’

Ping staart naar zijn voeten, waar inderdaad schubben op zitten!

‘Zo’n 66 miljoen jaar geleden gebeurde er iets dat ervoor zorgde dat bijna alle dinosaurussen uitstierven. Waarschijnlijk kwam dat doordat een enorme meteoriet, een groot stuk steen

uit de ruimte, op aarde insloeg. Maar niet alle dinosaurussen stierven uit. Eén groep dinosaurussen overleefde, tot op de dag van vandaag: de vogels.'

Het is even stil als Tora uitgelezen is. Ping kijkt Tora met grote ogen aan. Hij doet zijn snavel open. 'Wow,' zegt hij zachtjes.

Dan verschijnt er langzaam een glimlach op zijn gezicht. Blij kijkt hij Tora aan.

'Woehoe, ik ben een dinosaurus!' roept hij door het museum.

Langs bij Uilbrecht

Tora is op bezoek bij Uilbrecht. Opgewonden doet ze verslag van wat ze met Ping ontdekt heeft in het museum. Uilbrecht hoort het verhaal glimlachend aan.

‘Nou, ah, ik ben blij dat het zo goed gegaan is. En dat Ping tevreden is met zijn, ah, afkomst.’

‘Ja,’ knikt Tora, ‘ik ook. Er is alleen één probleem.’
Uilbrecht kijkt Tora vragend aan.

‘Nou,’ begint Tora, ‘Ping denkt nu dat hij een Tyrannosaurus is. Als hij dieren tegenkomt rent hij brullend op ze af. Iedereen is bang van hem.’

‘Haha! Nou ja, dat gaat, ah, wel weer over hoor,’ lacht Uilbrecht, ‘Zeker als hij zich, ah, gaat afvragen waar de, ah, dinosaurussen dan eigenlijk vandaan komen.’

###

Bezoek

www.pingosaurus.nl

voor meer informatie over het boek en de relatie tussen vogels
en dinosaurussen.

En volg de Pingosaurus op Facebook:

www.facebook.com/pingosaurus